

TV3, tête à tête entre governs

És cert que el rei li va preguntar com s'ho havia de fer per veure TV3?

—Sí, és cert. També és cert que li vam respondre que, si no ens ajudava el senyor Calvino, no hi havia res a fer. El rei veu TV3 des de la seva casa de Baqueira i Beret, on és va fer instal·lar l'antena, i també la veu en vídeo des de Madrid perquè, quan l'interessa algun programa, ens el demana i l'hi enviem.

Tenim molt bona relació amb el rei. Més d'una vegada ens ha convidat per felicitar-nos per la tasca que estem fent. La darrera vegada que ens vam veure, la reina ens va dir que els enquadres que feien els càmeres de TV3 eren molt bons.

—Ràpidament, ha sortit el senyor Calvino. ¿Ha estat difícil entendre's amb aquest senyor?

—Mira, la primera fase amb en Calvino va ser la de dir-me Joan —amb això sembla que ja et paguin— i donar-me quatre «palma-ditas» a l'esquena. La segona fase va ser retardar al màxim la comissió mixta i no complir l'acord més important que era el de la xarxa d'enllaços. Ara, això sí, mai no ha dit a res que no.

—¿Ha estat un tête à tête impossible?

—És que no era un tête à tête entre jo i ell, sinó entre el govern de la Generalitat —i, per tant, el govern de la majoria dels catalans— i el govern espanyol, amb dues concepcions diferents d'Espanya i de l'estat. El

govern espanyol, en comptes de fer possible el que estableix la Constitució i l'Estatut, ens obliga a anar sempre contra corrent, precisament per tal d'aconseguir allò que és llei.

—¿Quina n'és la solució?

—Crec que l'única solució és que el govern espanyol, que fins ara no ha demostrat tenir cap sensibilitat envers aquest tema, s'adoni que aquesta política li fa més mal que bé. Sí segueix

Joan Granados, director de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, és un home decidit, una virtut que ha traspassat a tot el projecte que dirigeix, i el qual ha trobat quasi totes les dificultats provinents del mateix front.

Elisa Galangau

fets. Amb cada pas ha passat igual. La Generalitat, junt amb el Parlament, va decidir crear la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i encara vam tardar a emetre, però quan vam començar, ho vam haver de fer sent il·legals.

El govern socialista s'ha mantingut totalment tancat en qualsevol tema que ha afectat els mitjans de comunicació. Només l'han arrossegat els mateixos fets que han pogut generar les diferents comunitats autònomes. Al

en aquesta línia, a Catalunya s'està creant molt mala imatge, perquè és una política molt injusta.

—Malgrat els obstacles, sempre s'ha tirat endavant.

—Si nosaltres no haguéssim tirat endavant, si la Generalitat no hagués tirat endavant la xarxa interior d'enllaços, TV3 encara no existiria, fins i tot la llei va venir a remolc dels

País Basc ha passat el mateix que aquí.

—¿I Pilar Miró com es presenta?

—Mira, estic segur que, personalment, ens podem entendre. Ara, si ens entendrem o no quan parlem de feina, depèn de la política que li facin fer. Això no depèn del director general de TVE sinó de la política de govern. Fins ara, el gran problema ha estat la falta de voluntat del govern de

Madrid per resoldre aquests temes. Això, ho demostra que ni Euskal Telebista, ni la Televisió Gallega, ni nosaltres, no hem trobat res més que barreres. Aquesta coincidència és significativa perquè tots hem anat per diferents conductes, partint de diferents estatuts, i hem trobat sempre el no.

—*¿És dur estar al front de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió?*

—Sí, però, sobretot, ho és per les dificultats que comporta treballar, per exemple, sense tenir una xarxa d'enllaços o sense pertànyer a la UER. Fets que afecten el mitjà de comunicació i tots els professionals que hi treballen, que constantment han

—El problema no és de la UER, ja ho he dit. El problema és del govern espanyol. La disposició addicional cinquena de la Llei del Tercer Canal diu que el govern dictarà un reial decret on es facilitarà l'entrada dels tercers canals en aquests organismes autònoms. Nosaltres fa més de dos anys ho vam demanar el president del govern espanyol per carta —tal com diu la llei que s'ha de fer—. Mai no hem rebut resposta.

—*Però a la Comissió Mixta no es tracten aquests temes.*

—Fa molt de temps que no es reuneix.

—*A l'última reunió es va acordar que TVE deixaria els seus enllaços a TV3.*

tre la final de la Juve-Barça que els va facilitar TV3.

—No, però el que sí que és vergonyós és que una persona del govern espanyol sortís a l'exterior dient que nosaltres no ho podíem fer.

—*Al País Valencià, a les Illes, hi ha gent que ha fet un esforç per veure TV3. ¿Per què TV3 no té en compte aquest públic?*

—Sempre que hi ha una notícia important, la donem. El que s'ha de tenir clar és que, de moment, estem fent una televisió per al Principat. De tota manera, si es van seguint els informatius, ja es veu que donem moltes informacions del País Valencià.

Sabem que cada vegada TV3 s'està veient més al País Valencià i a les Illes. Ara, hi ha una cosa clara i és que el fet que en aquests indrets es vegi TV3 correspon a una voluntat pròpia de la gent que ha anat fent col·lectes i muntant reemissors per tal de poder connectar amb nosaltres.

—*¿Però això no comporta per part de TV3 un esforç per a poder informar aquests espectadors de coses tan senzilles com és la informació meteorològica?*

—El problema de la informació del temps és perquè els serveis meteorològics del País Valencià no ens volen facilitar la informació, i nosaltres no en tenim les dades necessàries. En aquest camp, no hem trobat la col·laboració que voldríem.

Nosaltres tenim en aquest moment, tant a les Illes com al País Valencià, corresponsals. La direcció de TV3 estem molt contents que la gent que parla la nostra mateixa llengua i forma part de la nostra cultura pugui veure TV3.

—*S'ha parlat que últimament a TV3 hi havia molts espots institucionals i que havia baixat la publicitat comercial.*

—Això no és cert. La publicitat comercial està present a TV3 d'una manera normalitzada. Nosaltres cada any hem complert les previsions publicitàries i pressupostàries. I n'estem molt satisfets.

—*Es diu que el director General de la Corporació Catalana té més poder que un conseller.*

—Jo ho desconec, això. Ara, els consellers formen part del Consell Executiu de la Generalitat, que és qui governa, i em sembla que això és més important que la cooperació, que és una altra cosa.

—*¿Rep moltes pressions?*

—Nosaltres, i tots els mitjans importants com aquest, evidentment te-

d'estar fent un esforç extraordinari, i, és clar, això arriba a cansar.

Nosaltres tenim constància que la UER ens està esperant amb els braços oberts, però TVE ha de fer una manifestació dient que nosaltres som una televisió de caràcter nacional —que em sembla que ho som— que no fa. És l'únic requisit que falta per entrar en aquest organisme internacional.

—*¿I per què no ho fan?*

—Sí, un quart d'hora al migdia i un quart d'hora al vespre, per poder portar les notícies d'Espanya i viceversa. D'aquests acords no s'ha complert res.

—*¿Han donat alguna explicació?*

—Que tenien problemes, això és tot.

—*Tot i que TV3 no estigui a la UER, les televisions del món no van tenir cap mania a l'hora de retransme-*

nim pressions de tot arreu. O sigui, es tracta d'una pressió ambiental com la que hi ha amb el Barça. Tothom es pensa que entén de futbol. Aquí passa el mateix, tothom hi entén i creu que pot fer-ho millor i, al final, resulta que no és tan fàcil. És molt difícil fer una televisió i una ràdio que agradi a tothom, però em sembla que hem aconseguit un equilibri molt important.

—¿TV3 ho ha d'arreglar tot?

—No. TV3 no ho ha d'arreglar tot, però sí que hi ha molta gent que es pensa que tots els dèficits d'aquest país els ha d'arreglar TV3. Realment, no és així. L'aportació més important que es pot fer des d'una televisió pública com TV3 és la descentralització cultural-informativa i l'aportació a la normalització lingüística.

—Però sí que és cert que TV3 pot jugar un paper important a l'hora de donar sortida a la creativitat a moltes coses que estan aturades en aquest país.

—Sí, però no ha de ser-ne l'objectiu. L'objectiu nostre ha de ser donar bons productes. Si per fer la feina, per portar a terme la tasca d'ajudar tot aquest món de la creativitat, doncs resulta que nosaltres hem de donar productes que no siguin de qualitat,

aleshores ens equivoquem. L'objectiu nostre és fer bona televisió i de màxima qualitat. Si dins aquests objectiu cap ajudar el que és la indústria d'elaboració àudio-visual, molt bé, però si en un moment determinat creiem que a Catalunya hi ha un dèficit i l'hem d'anar a solucionar fora, ningú no s'ha d'escandalitzar.

—Això lliga de ple amb la polèmica que ha sorgit aquests dies entre el director de TV3 i el Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya sobre si hi ha bons guionistes i bons creadors a Catalunya o no.

—Això no s'ha entès. Nosaltres ens hem trobat amb gent que escriu molt bé a Catalunya, i no tenen la virtut de treballar bé com a guionistes, la qual cosa no vol dir que no siguin bons escriptors, sinó tot el contrari.

Quan tu veus una sèrie com *Carson i Carson* t'adones que l'individu que ha fet de guionista per a aquella sèrie estava treballant per a la televisió i el resultat n'és molt bo.

Nosaltres, en aquest moment, no tenim o no coneixem aquí gent capaç de treballar d'aquesta manera en un objectiu únicament àudio-visual.

—Vostè sempre ha tingut molta fama de ser un home d'empenta.

Aquesta fama la va guanyar sobretot quan era secretari general del Barça a l'època de l'Agustí Montal. ¿Què recorda amb més satisfacció d'aquella època?

—Doncs, la tenacitat d'Agustí Montal, el bon ambient que hi havia entre tots els companys i el gol que va marcar Reixach al Real Madrid el primer dia que vam treure banderes catalanes al camp. Era la primera vegada que en un camp de futbol sortien banderes catalanes durant la dictadura. Això es va fer comptant amb la plataforma de la Junta d'Amics de la Ciutat, on confluen persones de diferent signe. Vam aconseguir set-centes banderes que, si el Barça perdia davant el Madrid, ens havíem de posar no sé on. El partit era dolentíssim i a l'últim segon, que el president del Madrid, ja n'havia anat, després de donar el condol al del Barça, en Reixach va marcar el gol. Va ser un moment extraordinari, de molt d'entusiasme. Set-centes banderes catalanes van onejar, ningú no sabia d'on havien sortit, i després van ser les primeres banderes que van sortir a les manifestacions. D'una manera o altra, aquell gol d'en Reixach va ser una mica el començament de la transició. □

DARRER DIMMENGIE D'OCTUBRE-86

VALÈNCIA TAMBÉ ÉS CATALUNYA

APLEC DEL PUIG

Horari programa d'actes

- 11.00 Cercavila pel poble
- 11.30 Partida de Pilota en un carrer del Puig
- 12.30 Parlaments en la Muntanyeta
- 14.00 Dolçainers, tabalets i cançons
- 14.30 Dinar (hi haurà servei d'entrepans)
- 16.00 Cobla i ballada de sardanes

MANIFESTACIÓ

6 de la vesprada
Plaça Sant Agustí
Ciutat de València
26 d'octubre

Informació d'autobusos
Telèfon (93) 302 73 74 (pels matins)

**MOVIMENT DE
DEFENSA DE LA TERRA**

